

על הפרשה ועניני דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

חלק יא - פרשת אחרי		
יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	סו ע"א	קל"ב-קמ"א
שני	סו ע"ב	קמ"א-קמ"ב
שלישי	סח ע"א	קמ"ב-קמ"ג
רביעי	סח ע"ב	קמ"ג-קמ"ד
חמישי	סט ע"א	קמ"ד-קמ"ה
שישי	סט ע"ב	קמ"ה-קמ"ו
שבת	ע ע"א	קמ"ו-קמ"ז

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- ב"ש"ה קובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 245 | פרשת עקב תשפ"ג

יו"ל בעזרה ש"ת ע"י
מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הינוקא נטל רשות מהחבריא לגלות סודות התורה

אדהכי הא בוצינא קדישא אתא לגביה, ואמר, רעיא מהימנא, יומא חד אזילנא אנא וחבריא לאכסניא חדא, והנה תמן ינוקא חדא, קם ותקין לן מנרתא ופתורא איהו מגרמיה, פאלו הנה מעשרין שנין, ולא הוה אלא מכן חמש שנין, ותקין פתורא מפל מיני מאכל ומשתה, אמר, הא אוקמוה רבנן דבעל הבית בוצע, ואורח מברך, אבל (איוב לב ו) צעיר אני לימים ואתם ישישים על פן זחלתי ואירא מחוות דעי אתכם, עד דאטול רשות מכם, אמרנא ליה, אימא ברי מלאכא דיהו"ה.

בלמוד תורה על השלחן מכניעים הקלפה של תאות האכילה

אמר לן, אתון בעיתון לחם תפנוקי בלא קרבא, או לחם בקרבא, דהכי אוקמוה רבנן

מתוק מדבש

אמר לנו הינוקא הא אוקמוה רבנן הרי פרושו חכמים, דבעל הבית בוצע ואורח מברך ויש לי מה לחדש על זה, אבל צעיר אני לימים ואתם ישישים, על פן זחלתי ואירא מחוות דעי אתכם אבל אני צעיר לימים ואתם זקנים, על פן יראתי מלהגיד דעתי לכם, עד דאטול רשות מכם עד שאקח רשות מכם, אמרנא ליה, אימא ברי מלאכא דיהו"ה אמרנו לו, אמר בן הדומה למלאך ה'.

(דף ערב ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' קסא-קסב)

הינוקא נטל רשות מהחבריא לגלות סודות התורה

אדהכי הא בוצינא קדישא אתא לגביה בתוך כך פא המאור הקדוש רבי שמעון אל הרעיא מהימנא, ואמר לו, רעיא מהימנא בדידי הוה עובדא, כי יומא חד אזילנא אנא וחבריא לאכסניא חדא יום אחד הלכתי אני והחברים שלי למלון אחד, והנה תמן ינוקא חדא והיה שם תינוק אחד, כמבאר בפרשת פלק (דף קפו עמוד א, ומפאן נראה שגם רבי שמעון נחאכסן שם פעם אחת. ואותו הינוקא היה בריה דרב המנונא סבא, והיה בו ניצוץ נשמת אביו, כמבאר שם בפרושנו), קם ותקין לן מנרתא ופתורא איהו מגרמיה קם והתקין לנו מעצמו מנורה ושלחן, פאלו הנה מעשרין שנין פאלו היה פן עשרים שנה, ולא הוה אלא מכן חמש שנין ולא היה אלא בן חמש שנים, ותקין פתורא מפל מיני מאכל ומשתה וערף שלחן מפל מיני מאכל ומשתה, רצונו לומר גלה לנו כמה מיני סודות בתורה.

בלמוד תורה על השלחן מכניעים

הקלפה של תאות האכילה

אמר לן אמר לנו, אתון בעיתון לחם תפנוקי בלא קרבא האם אתם רוצים לאכל סעודה של מעדנים בלא מלחמתה של תורה, או לחם בקרבא או תרצו לאכל הסעודה במלחמתה של תורה, דהכי אוקמוה רבנן דמתניתין כי כך פרושו חכמי המשנה, שעת אכילה

דַּמְתִּינִי, שְׁעַת אֲכִילָה שְׁעַת מְלַחְמָה, וְאֵי בְּעֵיתוֹ לְמַהוּי קָרְבָּא עֲלֶיהָ, לִית חַד אֲכִיל אֱלָא מֵאֵן דְּנִצַּח קָרְבָּא, אִיהוּ אֲכִיל וּבּוֹצֵעַ לְכַלְהוּ.

אָמְרוּ לִיה חֲבַרְיָא, בְּרִי אַנְתָּ זְעִיר, וְעַדִּיין לָא יָדַעְתָּ אִיךְ מְגִיחֵי גְבַרִין רַבְרַבִּין, בְּחַרְבָּא בְּנַעְנוּעָא דְחַרְבָּא, בְּרוּמְחָא בְּקִשְׁתָּא בְּגִירִין דְקִשְׁתָּא, בְּקִירְטָא בְּאַבְנֵין דְקִירְטָא, אָמַר לָן (מ"א כ יא) אַל יִתְהַלֵּל חוּגְרָא כְּמַפְתָּח.

בְּשִׁלְחֵן הַשֶּׁבֶת צָרִיךְ לְהִתְעוֹרֵר בְּשִׁירָה וְשִׁמְחָה לְכַבּוֹד הַשְּׂבִינָה

וּבְשֶׁבֶת בְּכָל מְלוֹי צָרִיךְ לְאַתּוּסְפָּא מַחוּל עַל הַקֶּדֶשׁ, בֵּין בְּמַאֲכָלְיוֹ וּמִשְׁתֵּיו, בֵּין בְּלְבוּשׁוֹ, בֵּין בְּהַסְבָּתִיהָ, דְצָרִיךְ לְתַקְנָא לִיה מְסַבָּה שְׁפִירָא בְּכַמְהָ פְּרִים וּכְסָתוֹת מְרַקְמָן, מְכַל דְאִית בְּבִיתִיהָ, כְּמֵאֵן דְתַקֵּין חוּפָּה לְכַלְהָ, דְשִׁבְתָּא אִיהִי מְלַפְתָּא וְאִיהִי פְלָה, וּבְגִין דָּא הוּוּ נְפָקֵי מְאִרֵי מְתִנִּיתִין עָרְב שֶׁבֶת לְאַקְדָּמוּתִי לְאַרְחָא, וְהוּוּ אָמְרֵי בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה, וְצָרִיכִין לְאַתְעָרָא שִׁירָה וְחֻדְוָה בְּפִתּוּרָא לְגַבְהָ.

מתוק מדבש

בְּשִׁלְחֵן הַשֶּׁבֶת צָרִיךְ לְהִתְעוֹרֵר בְּשִׁירָה וְשִׁמְחָה לְכַבּוֹד הַשְּׂבִינָה

וְטָרַם שְׁהַשְׁלִים שְׁעֵה דְכָרִים הַנוֹסְפִים אָמַר וּבְשֶׁבֶת בְּכָל מְלוֹי צָרִיךְ לְאַתּוּסְפָּא מַחוּל עַל הַקֶּדֶשׁ וּבְשֶׁבֶת בְּכָל דְכָרְיוֹ שְׁעוּשָׁה צָרִיךְ לְהוֹסִיף עַל מַה שְׁעֵשָׂה בַחַל, דְהֵינּוּ בֵּין בְּמַאֲכָלְיוֹ וּמִשְׁתֵּיו שְׂיֵאֲכַל מַאֲכָלִים וְיִשְׁתֵּה מִשְׁקָאוֹת טוֹבִים וּמְטַעְמִים יוֹתֵר מִמַּה שְׂאָכַל וְשְׁתֵּה בַחַל, (כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמְב"ם (הַלְלוֹת שְׁמַת פֶּקֶד ל הַלְכָה ז), שְׁצָרִיךְ לְתַקֵּן תְּכִשִׁיל שְׁמֵן בְּיוֹתֵר, וּמִשְׁקָה מְבֻשָּׂם), בֵּין בְּלְבוּשׁוֹ שְׂיִלְבֹּשׁ בְּגָדִים יְפִים יוֹתֵר מִמַּה שְׂלְבֹשׁ בַחַל, בֵּין בְּהַסְבָּתִיהָ דְהֵינּוּ דְצָרִיךְ לְתַקְנָא לִיה מְסַבָּה שְׁפִירָא שְׁצָרִיךְ לְתַקֵּן לוֹ הַסְבָּה יְפָה, בְּכַמְהָ פְּרִים וּכְסָתוֹת מְרַקְמָן הַמְרַקְמִים בְּרַקְמָה יְפָה, מְכַל דְאִית בְּבִיתִיהָ מְכַל מַה שְׂיֵשׁ לוֹ בְּבִיתוֹ, כְּמֵאֵן דְתַקֵּין חוּפָּה לְכַלְהָ, כְּמוֹ שְׁמַתְקָנִים חֻפָּה לְכַלְהָ, דְשִׁבְתָּא אִיהִי מְלַפְתָּא וְאִיהִי פְלָה כִּי שֶׁבֶת הִיא מְלַפָּה וְהִיא הַפְלָה, וּבְגִין דָּא הוּוּ נְפָקֵי מְאִרֵי מְתִנִּיתִין עָרְב שֶׁבֶת לְאַקְדָּמוּתִי לְאַרְחָא וְלָכֵךְ הִיוּ יוֹצְאִים חֲכָמֵי הַמְשָׁנָה בְּעָרְב שֶׁבֶת וּמְקַדְיָמִים לְקִרְאָתָהּ בְּדִרְךָ, וְהוּוּ אָמְרֵי וְהִיוּ אוֹמְרִים בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה (כְּמֵאֵלָּא גְמַסְכַּת שְׁמַת דָּף קִיט עֲמוּד 6), וְצָרִיכִין לְאַתְעָרָא שִׁירָה וְחֻדְוָה בְּפִתּוּרָא לְגַבְהָ וְצָרִיכִים לְעוֹרֵר עַל הַשְּׁלִחָן בְּשֶׁבֶת שִׁירָה וְשִׁמְחָה לְכַבּוֹד שֶׁבֶת מְלַפְתָּא (וְאִיתָא בְּמִדְרַשׁ שׁוּחַר טוֹב, עַל מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשֶּׁבֶת וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, כְּשֶׁהוּא נִכְנָס (הַשֶּׁבֶת) אָנוּ מְקַבְּלִים אוֹתוֹ בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה). (דָּף עֲרַב ע"ב בְּרַע"מ, וּבְבִיאוּרֵינוּ כַּרְךְ טו ע"מ קַסו-קַסח)

שְׁעַת מְלַחְמָה כִּי אִזְ צָרִיךְ לְלַחֵם בְּמִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, (אִי נְמִי, בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה עַל הַשְּׁלִחָן לּוֹחְמִים עִם הַסְטְרָא אַחְרָא הַרוּצָה לְהַתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם בְּתַאֲוֹת אֲכִילָה, וְרַמְזוֹ לְדַבֵּר מִהַפְתּוּב (מְשָׁלֵי כַּג 6), כִּי תִשָּׁב לְלַחוּם אֶת מוֹשֵׁל, בֵּין תְּבִין אֶת אֲשֶׁר לְפָנָיו), וְאֵי בְּעֵיתוֹ לְמַהוּי קָרְבָּא עֲלֶיהָ וְאִם תִּרְצוּ שְׁתַּהֲיָה מְלַחְמָתָהּ שֶׁל תּוֹרָה עַל הַשְּׁלִחָן, אִזְ לִית חַד אֲכִיל אֱלָא מֵאֵן דְּנִצַּח קָרְבָּא אִין אַחַד מִמְּנוּ אוֹכַל אֱלָא מִי שְׂנִיצַח אֶת הַמְלַחְמָה, הֵינּוּ מִי שְׂיִתְגַּבֵּר מִחֲבַרְיוֹ בְּגִלּוּי סוּדוֹת הַתּוֹרָה, אִיהוּ אֲכִיל וּבּוֹצֵעַ לְכַלְהוּ הוּא יֵאָכַל, דְהֵינּוּ הוּא יִבְצַע וְיִכְרֵךְ לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַמְסָבִין.

אָמְרוּ לִיה חֲבַרְיָא אָמְרוּ לוֹ הַחֲבָרִים, בְּרִי אַנְתָּ זְעִיר בְּנֵי הָרִי אַתָּה עֲדִין צְעִיר לְיָמִים, וְעַדִּיין לָא יָדַעְתָּ, אִיךְ מְגִיחֵי גְבַרִין רַבְרַבִּין אִיךְ לּוֹחְמִים גְּבוּרֵי הַתּוֹרָה נִגְד הַס"מ, בְּחַרְבָּא בְּנַעְנוּעָא דְחַרְבָּא, בְּרוּמְחָא בְּקִשְׁתָּא בְּגִירִין דְקִשְׁתָּא, בְּקִירְטָא בְּאַבְנֵין דְקִירְטָא בְּחַרְבָּא וּבְנַעְנוּעַ הַחַרְב, בְּרַמַּח בְּקִשְׁתָּא, וּבְחֻצֵי הַקִּשְׁתָּא, בְּקַלְעֵ, וּבְכַבְּנֵי הַקַּלְעֵ, אָמַר לָן אָמַר לָנוּ הַיְנוּקָא, הַנְּהָ כְּתוּב אַל יִתְהַלֵּל חוּגְרָא כְּמַפְתָּח פְּרוּשׁ מִי שְׁחוּגְרָא עֲצָמוֹ בְּכָלֵי מְלַחְמָתוֹ לְצַאת לְמִלְחָמָה, אַל יִתְהַלֵּל כְּמִי שְׂכַבֵּר חוּזֵר מִהַמְלַחְמָה וּפּוֹתֵחַ וּמְתִיר מְעַלְיוֹ קִשְׁרֵי כְלֵי זִינוֹ אַחַר שְׂנִיצַח אֶת הַמְלַחְמָה, רְצוּנוֹ לּוֹמַר נִרְאָה אַחַר מְלַחְמָתָהּ שֶׁל תּוֹרָה מִי יִנְצַח אֶת הַמְלַחְמָה.

(דָּף עֲרַב ע"א בְּרַע"מ, וּבְבִיאוּרֵינוּ כַּרְךְ טו ע"מ קַסב-קַסג)

בתקון הבית והשלחן לכבוד שבת מכניעים הנקבא דקלפה

ולא עוד, אלא דאית רזא בגוונא אחרא, דצריך לקבלא גבירתה, בכמה נהורין דשרגין בשבת, ובכמה ענוגין, ולבושין שפירין, וביתא מתקנא בכמה מאני דתקונא, בהסבה יפה לכל חד וחד, ובהאי חדוה ותקונא, גרמין דאשתארת שפחה בישא, בחשוכא, ברעבון, בבכיה, בהספד, בלבושין אופמין פארמלתא, דאי מלאה זו חרבה זו.

יצר טוב מטרוניתא קדישא, מלכות הקדש דנחתא בשבת, פלילא מעשר ספירן, מעטרך בשבע שמון שאינן נמחקין, בכמה מרפבות דחיוון, ובכמה חיילין ומשריין, ומלפא נפיק לקבלה בכמה משריין, ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא פארמלתא בלא בעלה, בלא מרפבות.

בקדשת השבת ישנה מנוחה ושמחה לישראל וחשך ועצבות לגוים

ואלין דאתמר עלייהו, למזבחין ולמקטרין למלכת השמים ולמזלות אשר לא צוית, הוא פולחנא דשפחה בישא, דשלטי בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות, מה הוה אלין עבדין, הוה נטלין לבושין אופמין, וחשכאן נהורין, ועבדין הספדא בלילי שבתות, פדי

מתוך מדבש

בתקון הבית והשלחן לכבוד שבת

מכניעים הנקבא דקלפה

ולא עוד אלא דאית רזא בגוונא אחרא ולא עוד אלא שיש סוד באפן אחר בשמחת וענג שבת, דצריך לקבלא גבירתה שצריך האדם לקבל את הגבירה שהיא שבת המלכה, בכמה נהורין דשרגין בשבת בכמה אורות של גרות בשבת, ובכמה ענוגין ובכמה תענוגים בשמחת לב, ולבושין שפירין ובלבושים יפים מחדים לשבת, וביתא מתקנא בכמה מאני דתקונא והבית יהיה מוכן בכמה פלים הצריכים לצורך תקון הדברים לשבת, בהסבה יפה לכל חד וחד ויהיה מתקן הסבה יפה לכל אחד מבני ביתו. ובהאי חדוה ותקונא ובשמחה ותקון הזה, גרמין דאשתארת שפחה בישא, בחשוכא ברעבון בבכיה בהספד גורמים שנשארת שפחה הרעה שהיא הלילית, בחשך וברעבון בבכיה ובהספד, בלבושין אופמין פארמלתא והיא מלבשת בלבושים שחרים כמו אלמנה, דאי מלאה זו חרבה זו שאם מלאה הקדשה חרבה הקלפה.

וממשיך ואמר יצר טוב, מטרוניתא קדישא פי היצר טוב שבאדם הוא בחינת המלכה הקדושה, דהיינו מלכות הקדש דנחתא בשבת השכינה הקדושה היורדת בשבת לשרות על בני ישראל, פלילא מעשר ספירן והיא פלולה מכל עשר ספירות, מעטרך בשבע שמון שאינן נמחקין והיא מעטרת בשבעה שמות שאינם

נמחקים (המזכרים נמסכת שזעומת דף לה סוף עמוד א), בכמה מרפבות דחיוון ובכמה מרפבות של חיות הקדש, ובכמה חיילין ומשריין ובכמה צבאות ומחנות הפאים עמה לשרות על ישראל, ומלפא נפיק לקבלה בכמה משריין והמלך יציר אנפין יוצא לקראתה בכמה מחנות מלאכים, (כשהיא עולה בשבת מעולם הצריחה לאלילות, ומשם יורדת הארצה לשרות על ישראל), ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא פארמלתא בלא בעלה והיצר הרע שהוא בחינת שפחה הרעה שהיא הלילית, נשארת בחשך פאלמנה בלא בעלה, בלא מרפבות ובלא שום מרפכה אליה.

(דף ערב ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' קסח-קסט)

בקדשת השבת ישנה מנוחה ושמחה

לישראל וחשך ועצבות לגוים

ואלין דאתמר עלייהו ואלו הם הנאמר עליהם (פסוק זה מקצת מפמה פסוקים מפנ"ה, עין צנה צמה שפמנו צנאורנו צמקוני זהר תקון סו דף טז עמוד א) למזבחין ולמקטרין למלכת השמים ולמזלות אשר לא צוית פרוש מלכת שמים, היינו כוכב גדול בשמים, הוא פולחנא דשפחה בישא דשלטי היינו עבודה שעובדים לשפחה הרעה השולטת בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות, מה הוה אלין עבדין מה היו אלו עושים בשבת, הוה נטלין לבושין אופמין, וחשכאן נהורין היו לוקחים ולבושים בגדים שחרים, והיו מכבים את האורות, ועבדין הספדא

לְאַשְׁתַּתֵּפֵא בְּהֵדָה, כִּמָּה דְאִיהִי שְׂרִיא, כִּי גַם זֶה לְעוֹמֶת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים (קהלת ז ט).

בְּתַר דְּחָאבוּ יִשְׂרָאֵל, וְאַתְחַרְבּ בִּי מִקְדָּשָׁא, אֲתַמַּר בְּשִׁכְיִנְתָּא אִימָא קְדִישָׁא, (איכה א א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדַד הָעִיר רַבְתִּי עִם הֵיטָה כְּאַלְמָנָה, וּמְכַבֵּין בְּלִיל תְּשַׁעָה בְּאָב נְהוּרִין וּשְׂרָגִין, וְעַבְדִּין הַסֵּפֶד וְיִתְבִּין כְּאַבְלִים, לְאַשְׁתַּתֵּפֵא בְּדוּחְקָא דְשִׁכְיִנְתָּא, בְּגִין דְּאִינוּן גְּרָמוּ לָהּ כָּל הַהוּא תְּבִירוּ.

אַחַד מֵעֲשָׂרֵת הַדְּבָרִים שֶׁבְּסַעֲדַת שֶׁבֶת לְדַבֵּר בְּדַבְרֵי תוֹרָה

חֲמִשָּׁאָה פּוֹס דְּוִיכְלוּ. שְׁתִּיתָאָה לְמַהוּי עַל פְּתוּרָא מְלִי דְאֹרִייתָא. שְׁבִיעָאָה לְאַרְכָּאָה עַל פְּתוּרָא, בְּגִין דְּעֲנִיִּים יִיתוּן עַל פְּתוּרִיהָ. תְּמִינָאָה נְטִילַת יָדִים בְּמִים אַחְרוּנִים. תְּשִׁיעָאָה בְּרַכַּת הַמְּזוּן. עֲשִׂירָאָה פּוֹס דְּבְרָכָה.

וְצָרִיף לְאַחְזָרָא עֲלֵיהוּ, וּלְתַקְנָא לֹון בְּרִזָּא קְדִישָׁא, דְאִיהִי כְּלוּלָהּ מֵעֲשָׂר סְפִירָאן, וְאִיהוּ פְּתוּרָא דְקְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, וּבְגִין כִּף אֹקְמוּהָ רַבְּנָן, שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן.

מתוק מדבש

אַחַד מֵעֲשָׂרֵת הַדְּבָרִים שֶׁבְּסַעֲדַת שֶׁבֶת לְדַבֵּר בְּדַבְרֵי תוֹרָה

כָּאן חוֹזֵר הִינוּקָא לְהַשְׁלִים הָעֲשָׂרָה דְבָרִים שֶׁצָּרִיף לְעֲשׂוֹת בְּשְׁלַחַן שֶׁל שֶׁבֶת, וְאָמַר חֲמִשָּׁאָה, כּוֹס דְּוִיכְלוּ דְבַר הַחֲמִישִׁי בְּסַעֲדָה, הוּא כּוֹס שֶׁל קְדוּשָׁא שְׂאוּמְרִים עָלָיו וְיִכְלוּ וּבְרַכַּת קְדוּשָׁה. שְׁתִּיתָאָה, לְמַהוּי עַל פְּתוּרָא מְלִי דְאֹרִייתָא דְבַר הַשְּׁשִׁי, שְׁיִלְמָדוּ עַל הַשְׁלַחַן דְּבַרֵי תוֹרָה. שְׁבִיעָאָה, לְאַרְכָּאָה עַל פְּתוּרָא בְּגִין דְּעֲנִיִּים יִיתוּן עַל פְּתוּרִיהָ דְבַר הַשְּׁבִיעִי, שְׂאִירִיף עַל שְׁלַחְנוּ כְּדִי שְׁעֲנִיִּים יִוְכְלוּ לְבָא לְאַכֵּל עַל שְׁלַחְנוּ. תְּמִינָאָה, נְטִילַת יָדִים בְּמִים אַחְרוּנִים דְבַר הַשְּׁמִינִי, נְטִילַת יָדִים שֶׁל מִים הָאֲחֻרָנִים. תְּשִׁיעָאָה, בְּרַכַּת הַמְּזוּן דְבַר הַתְּשִׁיעִי, מְצוֹת בְּרַכַּת הַמְּזוּן. עֲשִׂירָאָה, כּוֹס דְּבְרָכָה דְבַר הָעֲשִׂירִי, הוּא כּוֹס שֶׁל בְּרַכַּת הַמְּזוּן.

וְצָרִיף לְאַחְזָרָא עֲלֵיהוּ וְצָרִיף לְחֹזֵר וּלְכָאֵר בְּפִרְטוֹת אֶת כָּל עֲשָׂרָה דְבָרִים הַנּוֹפְרִים, וּלְתַקְנָא לֹון בְּרִזָּא קְדִישָׁא וּלְתַקְנָא אוֹתָם בְּסוּד הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא סוּד הַמְּלָכוֹת [הַשְּׁכִינָה], דְאִיהִי כְּלוּלָהּ מֵעֲשָׂר סְפִירָאן שֶׁהִיא כְּלוּלָהּ מֵעֲשָׂר סְפִירוֹת, וּכְנֻגָּם הֵם אֵלּוּ הָעֲשָׂרָה דְבָרִים, וְאִיהוּ פְּתוּרָא דְקְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מִסְטָרָא דְגְבוּרָה וְהִיא נִקְרָאת שְׁלַחְנוּ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּף הוּא מְצַד הַגְּבוּרָה, כִּי כָּל עֲנִין הַשְׁלַחַן וְהַסַּעֲדָה הֵם מְצַד הַגְּבוּרָה, וּבְגִין כִּף אֹקְמוּהָ רַבְּנָן, שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן וּלְכָף פְּרָשׁוּ חֲכָמִים (בְּמַסְכֵּת מְנֻמוֹת דף פו עמוד ט), כִּי שְׁלַחַן הוּא בְּצַפּוֹן שֶׁהוּא צַד הַגְּבוּרָה.

(דף ערב ע"ב ברע"מ, ובכיאורינו כרך טו עמ' קע-קעא)

בְּלִילֵי שֶׁבֶתוֹת וְהִיוּ עוֹשִׂים הַסֵּפֶדִים בְּלִילֵי שֶׁבֶתוֹת, כְּדִי לְאַשְׁתַּתֵּפֵא בְּהֵדָה כְּדִי לְהַשְׁתַּתֵּף עִם הַלִּילִי"ת בְּאַבְלָה, כִּמָּה דְאִיהִי שְׂרִיא כְּמוֹ שֶׁהִיא שׁוֹרָה בְּצַעַר וּבְעֲצוּבוֹת וּבְחֻשׁוֹן, כִּי גַם זֶה לְעוֹמֶת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּקְדוּשָׁה בְּשֶׁבֶת מְנוּחָה וְשִׂמְחָה וְאוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, כִּף יֵשׁ בְּקִלְפָה בְּשֶׁבֶת חֻשׁוֹן וְעֲצוּבוֹת לְגוּיִם.

הָרִי כְּנֻגָּד מֵהַ שְׁעוֹבְכֵי שִׁפְחָה בִּישָׁא לּוֹבְשִׁים בְּשֶׁבֶת בְּגָדִים שְׁחֹרִים, תְּקַנּוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבְרָכָה לְיִשְׂרָאֵל לְלַבֵּשׁ בְּשֶׁבֶת בְּגָדִים לְבָנִים וְיָפִים, וּכְנֻגָּד מֵהַ שֶׁהֵם מְכַבֵּים אֶת הַנְּרוֹת, מְצוּהָ בְּלִיל שֶׁבֶת לְהָאִיר אֶת הַבַּיִת בְּנְרוֹת רַבִּים, וּכְנֻגָּד מֵהַ שֶׁהֵם עוֹשִׂים הַסֵּפֶדִים, יִשְׂרָאֵל שְׂרִים שִׁירוֹת וְתַשְׁבַּחוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה לְכַבוֹד הַשֶּׁבֶת.

בְּתַר דְּחָאבוּ יִשְׂרָאֵל וְאַתְחַרְבּ בִּי מִקְדָּשָׁא אַחַר שְׁחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל וּנְחָרְבּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֲתַמַּר בְּשִׁכְיִנְתָּא אִימָא קְדִישָׁא נְאָמַר בְּשִׁכְיִנָּה שֶׁהִיא אִם הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדַד הָעִיר רַבְתִּי עִם הֵיטָה כְּאַלְמָנָה, וְעַל כֵּן וּמְכַבֵּין בְּלִיל תְּשַׁעָה בְּאָב נְהוּרִין וּשְׂרָגִין בְּלִיל תְּשַׁעָה בְּאָב מְכַבֵּים אֶת הָאוֹרוֹת וְהַנְּרוֹת, וְעַבְדִּין הַסֵּפֶד וְיִתְבִּין כְּאַבְלִים וְעוֹשִׂים הַסֵּפֶד וְיוֹשְׁבִים עַל הָאַרְץ כְּאַבְלִים, לְאַשְׁתַּתֵּפֵא בְּדוּחְקָא דְשִׁכְיִנְתָּא לְהַשְׁתַּתֵּף בְּדַחַק וְצַעַר הַשְּׁכִינָה, בְּגִין דְּאִינוּן גְּרָמוּ לָהּ כָּל הַהוּא תְּבִירוּ לְכִי שִׁישְׂרָאֵל גְּרָמוּ לָהּ בְּעוֹנוֹתֵיהֶם כָּל הַשְּׁכָר הַהוּא.

(דף ערב ע"ב ברע"מ, ובכיאורינו כרך טו עמ' קסט-קע)

רבי שמעון והחברייא שבחו תינוקא וברכוהו

מיד פששמו מלין אלין חברייא ואנא עמהון, לא יכילנא למסבל דישלים עשרה מלין דברכה, ואשתטחנא לגביה.

רבי שמעון בר יוחאי לנשמת משה רבנו עליו השלום: אתה

בדגמת הארבע מחצות שבגן עדן

ובודאי לית בר נש דיימא מלין אלין, אלא אנת, דאנת הוא פגוונא דארבע מחיצות דגן עדן, דבר נש עאל בהון במחיצת ינוקין, ואתעביד תינוק, ובמחיצת נערים, ואתעביד נער, ובמחיצת בחורים, ואתעביד בחור, ובמחיצת זקנים, ואתעביד זקן, ובגין כן אתמר עלך ממכון שבתו השגית אל כל יושבי הארץ. (תהלים לג יד)

מתוק מדבש

רבי שמעון והחברייא שבחו תינוקא וברכוהו

אמר רבי שמעון מיד פששמו מלין אלין חברייא ואנא עמהון מיד פששמו את דברי הסודות האלו מפי תינוקא, החברים ואני עמם, לא יכילנא למסבל דישלים עשרה מלין דברכה לא יכלנו לסבל ולהמתין מלשבח אותו, עד שישלים כל עשרה דברים של הברכה, ואשתטחנא לגביה והשתטחנו לפני תינוקא וברכנו אותו. (דף רעג ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' קעה)

רבי שמעון בר יוחאי לנשמת משה רבנו עליו השלום: אתה בדגמת הארבע מחצות שבגן עדן

ומעפא דבר רבי שמעון להרעיא מהימנא, ואמר לו ובודאי לית בר נש דיימא מלין אלין אלא אנת בודאי אין אדם יכול לומר סודות האלו אלא אתה, רצונו

לומר שאתה היית מלבש פהינוקא פשגלה אלו הסודות, דאנת הוא פגוונא דארבע מחיצות דגן עדן כי אתה הוא כעין ארבע מחצות שיש בגן עדן, שנחלק לארבעה מיני שמחות והנאות, והיינו דבר נש עאל בהון במחיצת ינוקין, ואתעביד תינוק כי אדם הנכנס במחצת הילדים, נעשה כעין ילד, ושמח שמחת ילדים, ובמחיצת נערים ואתעביד נער וכשנכנס במחצת הנערים נעשה נער, ושמח שמחת נערים, ובמחיצת בחורים ואתעביד בחור וכשנכנס במחצת בחורים נעשה בחור, ושמח שמחת בחורים, ובמחיצת זקנים ואתעביד זקן וכשנכנס במחצת הזקנים נעשה זקן, ושמח שמחת זקנים, וכן אתה לפעמים מתגלה בדמות ילד, ולפעמים בדמות נער, או בחור, או זקן, ובגין כן אתמר עלך ולכך נאמר עליך ממכון שבתו השגית אל כל יושבי הארץ שהראשי תבות הוא משה, ורצונו לומר שאתה מתלבש בכמה אפנים ביושבי הארץ.

(דף רעג ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' קעה-קעו)

שבת רא שירתא

אמר: הגלות כמה היא קשה! איך קאן מיד גיט קילען, אלא בשעה שאני לומד זוהר שפאר איך מיד אפ. [תרגום: אין לי מנוח אלא כשאני לומד זוהר] אמר: יש ליתן שבת וזוהר להשי"ת שברא אותנו בשנים שספר הזוהר ישנו בעולם ולא בשנים שלא היה מצוי ספר הזוהר בעולם כי הזוהר הביאני לחיי עוה"ב [נ"א באידיש: האט מיד דערהאלטן ביי יודישקייט]

(אמרי פנחס לזוהר"ק מהר"פ מקוריין שער הזוהר)

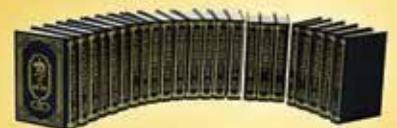
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)